

वा० रा०

॥१४॥

यनिमित्तं प्रियापहारितन्निमित्तं ॥ २५ ॥ २६ ॥ विमथ्य वंचयित्वा २७ ॥ सखमानः ॥ इतिरामाभि० रा० ति० वा० किष्किं० षष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
एवमिति ॥ १ ॥ तस्य पापरक्षसः पापंकृतवतोरक्षसोनिलयं निलयस्थानं गुप्तवासस्थानं सर्वथा नजाने ॥ नहीदृशं पापं कर्म कृत्वा राजधान्यां वस्तुमर्हतीतिभावः ॥
सामर्थ्यं शौर्यादि विक्रमं विशेषेण कामति पादविक्षेपं करोति यत्र तद्वासनगरं दौष्कुलेयस्थेत्यनेन रक्षःकुलजत्वं ध्वनितं ॥ तज्जाने एवेतिशेषः ॥ वाशब्दौत्वर्थे अतएव

कृवावसतितद्रक्षोमहद्व्यसनदंमम ॥ यन्निमित्तमहंसर्वान्नाशयिष्यामिरक्षसान् ॥ २५ ॥ हरतामैथिलीं येन मां चरोषयताध्रुवं ॥ आ
त्मनो जीवितांताय मृत्युद्वारमपावृतं ॥ २६ ॥ मम दयिततमाहतावनाद्रजनिचरेण विमथ्य येन सा ॥ कथय मम रिपुं तमद्यैव पुवगपते
यमसन्निधिं नयामि ॥ २७ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० किष्किं० षष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामेणा
र्तेन वानरः ॥ अब्रवीत्पांजलिर्वाक्यं सवाष्पं वाष्पगद्गदः ॥ १ ॥ नजानेनिलयं तस्य सर्वथा पापरक्षसः ॥ सामर्थ्यं विक्रमं वापि दौष्कुले
यस्य वाकुलं ॥ २ ॥ सत्यं तु प्रतिजानामित्यजशोकमरिंदम ॥ करिष्यामि तथा यत्नं यथा प्राप्स्यसि मैथिलीं ॥ ३ ॥ रावणं सगणं हत्वा परितो
ष्यात्मपौरुषं ॥ तथास्मि कर्तानचिराद्यथा प्रीतो भविष्यसि ॥ ४ ॥ अलं वै क्लृप्य मालं व्यधैर्यमात्मगतं स्मर ॥ त्वद्विधानां न सदृशमीदृशं बु
द्धिलाघवं ॥ ५ ॥ मयापि व्यसनं प्राप्तं भार्याविरहजं महत् ॥ नाहमेवं हि शोचामि धैर्यं न च परित्यजे ॥ ६ ॥

लंकाद्वीपं निर्दिश्य ॥ सहिदेशस्तु बध्यस्य
रावणस्य दुरात्मनः ॥ राक्षसाधिपतेर्वासः सहस्राक्षसमद्युतेरिति हनूमदादिप्रेषणकालिक सुग्रीववचसा न विरोधः ॥ २ ॥ यद्यप्येतावज्जानामि तथापि तदुपवर्णनं निष्फलं
तावन्मात्रज्ञानेपि तद्वधासंभवात् ॥ कचिदुमेस्थितिसंभवात् एतावत्तु अवगम्यतामित्याह ॥ सत्यं त्विति ॥ ३ ॥ परितोष्यं भवतः परितोषार्हं आत्मनः सपरिवारस्य मम
पौरुषमवलंब्येतिशेषः ॥ ४ ॥ न सदृशमयुक्तं ॥ ५ ॥ ६ ॥

कि० कां०

॥१४॥